

T.C.
ANKARA
S. İDARE MAHKEMESİ

REKABET KURUMU
Tarih : 02.07.2015
Sayı : 3084

ESAS NO : 2014/191
KARAR NO : 2015/507

DAVACI : ÇOLAKOĞLU METALURJİ A.Ş.
VEKİLİ : AV. MEHMET DEDEOĞLU
Hacı Adil Cad. Ortanca Sok. No:2 Levent Beşiktaş/İSTANBUL

DAVALI : REKABET KURUMU / ANKARA
VEKİLİ : AV. AYPERİ SAMANTIR - Aynı yerde

DAVANIN ÖZETİ : Davacı şirket tarafından, davacı şirketin daha önceki Kurul kararıyla tespit edilen rekabete aykırı fiillerinden ötürü Danıştay 13. Dairesi'nin iptal kararı da göz önüne alınarak 2003 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayri safi gelirlerinin takdiren binde biri oranında 802.280,96-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 03.10.2013 tarih ve 13-56/778-331 sayılı Rekabet Kurulu kararının; Rekabet Kurulu'nun 14.10.2005 tarih ve 05-68/958-259 sayılı kararıyla demir çelik sektöründe faaliyet gösteren teşebbüslere 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ihlal ettikleri gerekçesiyle idari para cezaları verildiği, diğer şirketlere binde bir oranında uygulanan cezanın kendilerine ön araştırma sürecinde yerinde yapılmak istenen incelemenin engellendiği gerekçesiyle binde bir buçuk oranında uygulandığı, bu karara karşı açılan dava neticesinde Danıştay 13. Dairesi'nce kararın iptal edildiği, temyiz incelemesi neticesinde kararın onandığı fakat karar düzeltme sürecinin devam ettiği, Kurul tarafından iptal edilen önceki kararın yeniden tesisi yoluna gidilerek dava konusu kararın alındığı, halihazırda derdest bir dava varken mükerrer idari para cezası verildiği, dava konusu kararla yeniden tesis edilen ceza ilk kararın devamı niteliğinde değerlendirilirse 4054 sayılı Kanunda belirtilen üç ve beş yıllık zamanaşımı sürelerinin dolduğu, dava konusu kararla tesis edilen ceza ilk kararın devamı niteliğinde değil de yeni bir karar ve ceza niteliğinde değerlendirilirse yeni bir soruşturma sürecine muhtaç olduğu ve 5326 sayılı Kanun'da öngörülen sekiz yıllık zamanaşımı süresinin dolduğu, ihlale konu faaliyetler üzerinden değil tüm ciro üzerinden ceza hesaplanmasının hukuka aykırı olduğu, Kurulun soruşturma sürecinde yeterli bilgi ve belge sunmadığı, kendilerince sunulan bilgi ve belgelerin dikkate alınmadığı, Kurulun ilk kararının çelişkiler barındırdığı ve eşitlik ilkesine aykırı olduğu, cezaya konu eylemlerinin rekabet ihlali olarak değerlendirilemeyeceği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Mahkemenin iptal kararına uyulmasının zorunluluk olduğu ve Danıştay'ın iptal kararının gerekçesine uygun işlem tesis edildiği, tesis edilen işlemin yeni bir işlem olduğu, eski kararın yürütülmediği, eski karar gereği tahsil edilen para cezalarının vergi dairesine yapılacak taleple iade alınabileceği, mükerrerlik ve derdestlik bulunmadığı, kanun yollarının tüketilmesi ile kararın yerine getirilmesi zorunluluğunun ayrı konular olduğu, kanun yolları sonucunda farklı bir karar verilirse bu karar üzerine de yeni bir karar alınabileceği, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilen bir idari yaptırımın idari yargı yerlerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine herhangi bir şekilde zamanaşımı süresinin işletilemeyeceği, Kanunda teşebbüsün tüm cirosu üzerinden ceza hesaplanacağı belirtilmediği, gerçekçi bir şekilde cezalandırmanın sağlanması amacıyla yapılan bu uygulamanın hukuka uygun olduğu, soruşturmanın usule uygun olarak yürütüldüğü, eşitlik ilkesine uygun işlem tesis edildiği, Rekabet Kurulu'nun 14.10.2005 tarih

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/191
KARAR NO : 2015/507

ve 05-68/958-259 sayılı ilk kararı ile cezaya konu eylemlerin sabit görüldüğü ve bu karara karşı açılan davada Danıştay 13. Dairesi'nce verilen kararın gerekçesinde de ihlalin sabit olduğunun belirtildiği, kararın sadece cezanın takdirinde ağırlaştırıcı unsur uygulanması yönünden iptal edildiği, işlemin hukuka uygun olduğu belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 5. İdare Mahkemesi'nce, önceden belirlenerek taraflara bildirilen 20.03.2015 tarihinde davacı vekili Av. Pınar Horasan'ın ve davalı idare vekili Av. Ayperi Samantır'ın katılımıyla usule uygun olarak yapılan açık duruşmanın ardından, dava dosyası incelendi, gereği görüldü:

Dava; davacı şirket tarafından, davacı şirketin daha önceki Kurul kararıyla tespit edilen rekabete aykırı fiillerinden ötürü Danıştay 13. Dairesi'nin iptal kararı da göz önüne alınarak 2003 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayri safi gelirlerinin taktiren binde biri oranında 802.280,96-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 03.10.2013 tarih ve 13-56/778-331 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.Anayasası'nın 138. maddesinin son fıkrasında, yasama ve yürütme organları ile idarenin, mahkeme kararlarına uymak zorunda oldukları; bu organların ve idarenin, mahkeme kararların hiçbir suretle değiştiremeyecekleri ve bunların yerine getirilmesini geciktiremeyecekleri hükme bağlanmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 16. maddesinde; "(...) Bu Kanunun 4, 6 ve 7 nci maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verilir. (...)

Kurul, üçüncü fıkraya göre idarî para cezasına karar verirken, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin ikinci fıkrası bağlamında, ihlalin tekrarı, süresi, teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlalin gerçekleşmesindeki belirleyici etkisi, verilen taahhütlere uyup uymaması, incelemeye yardımcı olup olmaması, gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususları dikkate alır. (...)" hükmü yer almaktadır.

08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 578. maddesi, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamanasımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 19. maddesini yürürlükten kaldırmıştır. Böylece, mülga 19. maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanasımı süresini keseceği düzenlemesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu itibarla, 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin yürürlükten kaldırılması ile, rekabet ihlallerindeki zamanasımı süresi, 30.03.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/191

KARAR NO : 2015/507

İlgili düzenlemeye tabi hâle gelmiş bulunmaktadır. Buna göre, para cezalarında uygulanacak zamanaşımına ilişkin son düzenlemelerin dikkate alınması gerektiği açıktır.

Dava dosyasının incelenmesinden; Türkiye'de demir çelik sektöründe faaliyet gösteren teşebbüsler hakkında 2004 yılında başlatılan soruşturma sonucunda, ilgili teşebbüslere 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ihlal ettikleri gerekçesiyle Rekabet Kurulu'nun 14.10.2005 tarih ve 05-68/958-259 sayılı kararıyla idari para cezaları verildiği, davacı şirkete ön araştırma sürecinde yerinde yapılmak istenen incelemeyi engellendiği gerekçesiyle diğer şirketlerden farklı bir artırım uygulanarak binde bir yerine binde bir buçuk oranında ceza uygulandığı, davacı şirketin bu karara karşı açtığı dava neticesinde Danıştay 13. Dairesi'nin 14.05.2008 tarih ve E:2006/1113, K:2008/4207 sayılı kararıyla, aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ve rekabeti açıkça ihlal ettikleri, fakat davacı şirketin ayrı bir yaptırım uygulanan yerinde incelemenin engellenmesi davranışının cezayı ağırlaştırıcı unsurlar arasında görülerek ceza takdirinde bulunulmasında hukuka uyarlık görülmediği gerekçesiyle kararın iptal edildiği, temyiz incelemesi neticesinde bu kararın Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 18.02.2013 tarih ve E:2008/3422, K:2013/523 sayılı kararıyla onandığı, bu karara karşı yapılan karar düzeltme talebinin incelenmesi sürecinin devam ettiği, Kurul tarafından iptal edilen önceki kararın yeniden tesisi yoluna gidilerek, bu defa incelemeyi engelleme davranışının cezayı ağırlaştırıcı unsur olarak değerlendirilmemesi suretiyle davacı şirketin de diğer şirketlere yapılan uygulama doğrultusunda 2003 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayri safi gelirlerinin taktiren binde biri oranında 802.280,96-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 03.10.2013 tarih ve 13-56/778-331 sayılı Rekabet Kurulu kararının alındığı, bu kararın iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlıkta; bakılan davada iptali istenilen kararın, yargı kararı ile iptal edilen ve hukuk aleminden kalkan bir kararın iptal kararının gerekçeleri doğrultusunda yeniden tesis edilmesi niteliğinde olduğu, kararın yukarıda yer verilen Anayasa hükmünde açıkça düzenlenen yargı kararının gereklerinin yerine getirilmesi zorunluluğuna istinaden tesis edildiği, iptal edilen ilk karara karşı açılan davada yargılama sürecinin devam ediyor olmasının yargı kararı gereklerinin yerine getirilmesi zorunluluğunu bertaraf etmeyeceği, ilk kararın iptal edilerek hukuk aleminden kalkması sebebiyle mükerrer ceza tesisi durumunun söz konusu olmadığı, devam eden yargılama sürecinde mevcut durumu değiştirecek bir karar verilmesi halinde idarece bu karar doğrultusunda yeni bir işlem tesis edileceğinin tabii olduğu, davacı şirket tarafından ilk karara istinaden ödenen fazladan ceza miktarının geri alınabileceğinin de tabii olduğu, dava konusu işlemin Danıştay 13. Dairesi'nin iptal kararı doğrultusunda ve karar gereklerine uygun olarak tesis edildiği sonucuna varıldığından, davacı tarafın bu husustaki iddiaları yerinde bulunmamış, dava konusu işlemde bu yönlerden hukuka aykırılık görülmemiştir.

Öte yandan; bakılan davada Rekabet Kurulu'nun 14.10.2005 tarih ve 05-68/958-259 sayılı ilk kararının soruşturma sürecine ve bu kararla tespit edilen rekabete aykırı eylemlere ilişkin iddiaların ileri sürüldüğü görülmekte ise de, bu hususların Danıştay 13. Dairesi'nin 14.05.2008 tarih ve E:2006/1113, K:2008/4207 sayılı kararında değerlendirilerek karşılandığı, bu kararda davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ve rekabeti açıkça ihlal ettiklerinin tespit edildiği, iptal kararının yalnızca cezada artırım uygulanmasının hukuka aykırı olduğu gerekçesine dayanıldığı görüldüğünden, davacı

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/191

KARAR NO : 2015/507

şirketin bu iddiaları da yerinde bulunmamaktadır.

Yine; davacı tarafından, ihlale konu faaliyetler üzerinden değil tüm ciro üzerinden ceza hesaplanmasının hukuka aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de, yukarıda aktarılan Kanun hükmünde ilgililerin mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin esas alınacağı hükme bağlanmış olup, anılan yasal düzenlemedeki, "gayri safi gelir" kavramı ile teşebbüsün pazar içindeki gücünü esas alan bir yaklaşım sergilendiğinden, bu nedenle gayri safi gelir unsurları arasında bir ayrıma gidilmediğinden, davacı şirket tarafından elde edilen gayri safi gelir üzerinden para cezası verilmesinde 4054 sayılı Kanun'a aykırılık görülmemiştir.

Son olarak; davacı tarafın zamanaşımı iddiası bakımından değerlendirme yapıldığında; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında, nispi idari para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresi sekiz yıl olarak öngörülmüş ise de, Danıştay'ın bu konuya ilişkin olarak yerleşmiş kararlarında belirtildiği üzere, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idari yaptırımın, idari yargı yerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine verilen idari yaptırımlarda, zamanaşımı süresinin işletilme olanağı bulunmamaktadır.

Bu nedenle, davacı şirketin eylemleri sebebiyle cezalandırılmasına ilişkin ilk kararın iptali istemiyle açılan davada Danıştay 13. Dairesi'nin 14.05.2008 tarih ve E:2006/1113, K:2008/4207 sayılı kararıyla eylemin sabit görülerek artırım sebebi haricinde ceza uygulanmasının hukuka uygun bulunduğu dikkate alındığında Rekabet Kurulu'nun 14.10.2005 tarih ve 05-68/958-259 sayılı nihai kararının zamanaşımı süresi içerisinde alındığının kabulü gerektiği, ilgili kararın Danıştay tarafından "davacı şirketin ayrı bir yaptırım uygulanan yerinde incelemenin engellenmesi davranışının cezayı ağırlaştırıcı unsurlar arasında görülerek ceza takdirinde bulunulmasında hukuka uyarlık görülmediği" gerekçesi ile iptal edilmesi üzerine, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda davaya konu kararın belirtilen süreçten sonra alınması karşısında, bu arada geçen süreçte zamanaşımı süresinin işlemeyeceği sonucuna varıldığından, davacının bu yöndeki iddiası hukuken geçerli bulunmamıştır.

Bu durumda; dava konusu 03.10.2013 tarih ve 13-56/778-331 sayılı Rekabet Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan 244,30-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, AAÜT uyarınca yargılamanın duruşmalı yapıldığı gözetilerek belirlenen 1.500,00-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 gün içerisinde Danıştay'a temyiz yolu açık olmak üzere 23/03/2015 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

Başkan
ZÜLAL ÖZTÜRK
38010

Üye
AHMET ÖZKAN
138928
X

Üye
ÖMER BIYIK
167869

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/191
KARAR NO : 2015/507

KARSLOY:

Davacı şirkete idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada, idari para cezasına esas alınan fiillerin cezalandırılabilmesi açısından, soruşturma zamanaşımı süresinin dolup dolmadığı hususunun irdelenmesi gerekmektedir.

Zamanaşımına ilişkin olarak, 4054 sayılı Kanun'un dava konusu olay tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları ve Süreli Para Cezalarında Zamanaşımı" başlıklı 19. maddesinde; Kurulun para cezası ve süreli para cezası verme yetkisinin madde devamında belirtilen zamanaşımı sürelerine tabi olduğu, zamanaşımı sürelerinin; teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlali hâlinde üç yıl, diğer hâllerde beş yıl olduğu; sürenin, ihlalin vuku bulduğu gün işlemeye başlayacağı; sürekli veya tekrarlanan ihlaller söz konusu ise sürenin, ihlalin sona erdiği ya da en son tekrarlandığı günden itibaren başlayacağı; bu ihlalle ilgili olarak Kurulun inceleme veya araştırma amacıyla yapacağı herhangi bir işlemin, bu işlemin ilgili taraflardan birine tebliği anından itibaren zamanaşımını keseceği; karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği hükümleri yer almakta iken, anılan madde 23.01.2008 tarih ve 5728 nolu Kanun ile yürürlükten kaldırılmış, zamanaşımına ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmediği gibi, gerek bu yeni düzenlemede, gerekse 5728 sayılı Kanun'da zamanaşımına ilişkin eski hükümlerin geçerli olacağı yönünde bir hüküm de yer almamıştır.

5728 sayılı Kanun'un gerek genel, gerekse madde gerekçesinde bu değişikliklerin nedeni, "İdarî yaptırım kararlarının tebliği, kesinleşmesi, takip ve tahsili ile zamanaşımı konuları Kabahatler Kanunu'nun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir." denilerek açıklanmıştır.

01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren, 19 Aralık 2006 tarih ve 26381 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5560 sayılı Kanun ile bazı maddeleri değiştirilen 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesinde, "Kabahat" deyiminin, Kanun'un karşılığında idarî yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlık anlamına geldiği belirtilmiş; 3. maddesinde, bu Kanun'un; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer Kanunlarda aksine hüküm bulunmaması hâlinde; diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı düzenlenmiş; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan "Soruşturma Zamanaşımı" başlıklı 20. maddesinin 1. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının dolması hâlinde kabahatten dolayı kişi hakkında idarî para cezasına karar verilemeyeceği, 3. fıkrasında; soruşturma zamanaşımı süresinin, nispi idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde sekiz yıl olduğu; 4. fıkrasında ise; zamanaşımı süresinin, kabahate ilişkin tanımdaki fiilin işlenmesiyle veya neticenin gerçekleşmesiyle işlemeye başlayacağı ifade edilmiş, zamanaşımını kesen veya durduran herhangi bir düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

Diğer taraftan, 5326 sayılı Kanun'un "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinde ise; 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı belirtilmiş, bu maddenin atıf yaptığı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında; suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanunun uygulanacağı ve infaz olunacağı kurala bağlanmıştır.

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/191

KARAR NO : 2015/507

Bu durumda, idarî yaptırımlar bakımından ceza verilmesinin dayanağı kuralın yürürlükten kaldırılması veya lehe düzenleme yapılması yoluyla ortaya çıkan yeni hukukî durumun dikkate alınması veya fiilin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan düzenlemeye göre aleyhte hükümler getiren düzenlemelerin dikkate alınmaması gerekmekte olup; zamanaşımına ilişkin hükümler açısından da, zamanaşımı hükümlerinin, sonuçları bakımından yerine getirme (infaz) aşaması yönünden sonuçlar doğurduğu kuşkusuz olmakla birlikte, esas itibarıyla ceza verme ve cezayı infaz etme imkânını ortadan kaldırdığı ve bu anlamda maddî ceza hukukuna ilişkin olduğundan, lehe kanunun uygulanması bakımından dikkate alınması gerekmektedir.

Diğer yandan, "zamanaşımı engeli" olarak da ifade edilen zamanaşımını durduran veya kesen sebepler istisnai olup, kural zamanaşımı süresinin engelsiz devam etmesidir. Bu nedenle, zamanaşımı engelleri tahdidi olup, yorum yoluyla genişletilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; Türkiye'de demir çelik sektöründe faaliyet gösteren teşebbüsler hakkında başlatılan soruşturma sonucunda, ilgili teşebbüslere 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ihlal ettikleri gerekçesiyle Rekabet Kurulu'nun 14.10.2005 tarih ve 05-68/958-259 sayılı kararıyla idari para cezaları verildiği, davacı şirkete ön araştırma sürecinde yerinde yapılmak istenen incelemeyi engellendiği gerekçesiyle diğer şirketlerden farklı bir artırım uygulanarak binde bir yerine binde bir buçuk oranında ceza uygulandığı, davacı şirketin bu karara karşı açtığı dava neticesinde Danıştay 13. Dairesi'nin 14.05.2008 tarih ve E:2006/1113, K:2008/4207 sayılı kararıyla, aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ve rekabeti açıkça ihlal ettikleri, fakat davacı şirketin ayrı bir yaptırım uygulanan yerinde incelemenin engellenmesi davranışının cezayı ağırlaştırıcı unsurlar arasında görülerek ceza takdirinde bulunulmasında hukuka uyarlık görülmediği gerekçesiyle kararın iptal edildiği, Kurul tarafından iptal edilen önceki kararın yeniden tesisi yoluna gidilerek, bu defa davacı şirketin ön araştırma sürecinde yerinde yapılmak istenen incelemeyi engellenmesi davranışın cezayı ağırlaştırıcı unsur olarak değerlendirilmemesi suretiyle davacı şirketin de diğer şirketlere yapılan uygulama doğrultusunda 2003 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayri safi gelirlerinin takdiren binde biri oranında 802.280,96-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 03.10.2013 tarih ve 13-56/778-331 sayılı Rekabet Kurulu kararının alındığı, bu kararın iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede, somut olayda, Kurul kararında kesin bir tarih tespit edilmemiş olmakla birlikte, ihlalin en son fiiller hakkında ön araştırmaya başlanan 2004 yılı içerisinde gerçekleştirilmiş olabileceği göz önüne alındığında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na göre zamanaşımı süresinin en geç 2012 yılı sonunda dolduğu; fiilin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca ise, 2006 yılında Danıştay kaydına giren dilekçeyle ilk Kurul kararına karşı dava açılmakla zamanaşımı süresinin son kez kesildiği, mülga Kanunda öngörülen beş yıllık sürenin en geç 2011 yılında dolduğu, Kabahatler Kanunu'na göre lehe olan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin somut olayda uygulanması gerektiği sonucuna varılmış olup; her iki Kanun hükmüne göre de zamanaşımı süresi dolduktan ve Kurul'un ceza verme yetkisi zamanaşımına uğradıktan sonra 03.10.2013 tarihinde tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Diğer yandan, anılan tarihte ilk Kurul kararına karşı açılan davanın derdest olduğu görülmekte ise de, 4054 sayılı Kanun'un mülga 19. maddesinde de 5326 sayılı Kanun'un 20.

T.C.
ANKARA
5. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/191
KARAR NO : 2015/507

maddesinde de soruşturma zamanaşımını durduran herhangi bir neden öngörülmediğinden ve zamanaşımı engellerinin yorum yoluyla genişletilmesi mümkün olmadığından, ilk karara karşı açılan davanın yargılama sürecinin devam ediyor olmasının olayda zamanaşımının dolduğu gerçeğini değiştirmeyeceği sonucuna varılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Kurul kararının iptal edilmesi gerektiği düşüncesiyle aksi yönde oluşan çoğunluk kararına katılmıyorum.

Üye
AHMET ÖZKAN
138928

YARGILAMA GİDERLERİ :

Karar Harcı	:	25,20 TL
Başvurma Harcı	:	25,20 TL
YD Harcı	:	41,50 TL
YD İtiraz Harcı	:	68,60 TL
Vekalet Harcı	:	3,80 TL
Posta Gideri	:	80,00 TL
<hr/>		
TOPLAM	:	244,30 TL

